

La primera edició del Barcelona Beach Festival arriba a la platja de la Pau amb un cartell liderat pels tres referents del 'house' europeu

Ballar prop del mar

E. Roura / M. Membrives
SANT ADRIÀ DE BESÒS

Enmig d'un estiu plagat de festivals de música arreu del territori, el Barcelona Beach Festival entra per la porta gran amb una proposta diferent: un macrofestival a la platja amb un cartell encapçalat pels tres discjòqueis més cotitzats del moment: David Guetta, Avicii i Steve Angello. Fins ara, l'oferta musical del house i l'electrònica a l'estiu es concentrava a Eivissa, però el nou festival vol fer-se un lloc en el panorama europeu sota el paraigua de la marca Barcelona.

Tots tres tenen un públic consolidat però avui serà el primer cop que actuaran junts. Els acompanya la millor collita espanyola del gènere, amb Juan Magan al capdavant; el resident d'Amnèsia, Oliver Schmitz, i els punxadiscos líders de les nits catalanes, Marsal Ventura i Àlex de Guirior. Al darrere d'un xou tan ambiciós hi ha Pino Saggiocco, històric productor de les gires de Michael Jackson, Madonna o The Rolling Stones a Espanya. Des de la productora Live Nation, Edu Möller explica que ja s'han venut "més de vint mil entrades" a un preu que s'ha anat elevat progressivament, dels 36 als 71 euros. Gent jove d'arreu d'Espanya que potser busca un

En el festival hi haurà els discjòqueis David Guetta, Avicii i Steve Angello, que actuaran a partir de la mitjanit ■ ARXIU

format més proper i assequible de la festa de l'electrònica europea per excel·lència, el Tomorrowland, que se celebra aquest cap de setmana a Bèlgica i on també actuaran Avicii, Guetta i Angello.

Dispositiu a punt

El Barcelona Beach Festival es farà a la platja de la Pau de Sant Adrià de Besòs, un dels indrets més verges del litoral del Barcelonès, situada entre el Port Fòrum i la desembocadura del riu Besòs. És el primer cop que la platja, creada el 2004 arran de la construc-

ció del port, és el marc d'un esdeveniment multitudinari d'aquestes dimensions. És per això que des de l'Ajuntament del municipi s'ha volgut posar un ac-

Més de vint mil persones ompliran la platja, que estarà totalment acordonada

cent especial en el dispositiu de neteja per mirar que l'esdeveniment afecti el mínim possible l'entorn. "Hem estat treballant de manera coordinada amb els organitzadors del concert perquè l'espai no n'experimenti les conseqüències", explica la regidora d'Urbanisme de Sant Adrià, Ruth Soto, que afegeix que la promotora té tots els permisos necessaris i que s'ha dissenyat un pla amb la participació de tots els cossos de seguretat implicats per garantir el bon funcionament de la festa. Soto està convençuda

que es tracta d'un esdeveniment que "pot donar una projecció positiva de Sant Adrià". El dispositiu es començarà a desplegar allarg d'aquest matí i, a partir de dos quarts de tres de la tarda, quedarà tancat l'accés a la platja i el parc de la Pau. El recinte del concert estarà completament encerclat, també per la banda del mar, on hi haurà llanxes de vigilància privada controlant que ningú es banyi. Els usuaris no podran tornar a accedir a la platja fins diumenge al matí quan s'hagin acabat totes les tasques de neteja. ■

Mor Isidre Prunés, escenògraf de 'Mar i cel'

Redacció
BARCELONA

L'escenògraf Isidre Prunés va morir ahir als 66 anys, víctima d'un càncer que l'havia obligat a retirar-se dels escenaris durant el darrer any. Actualment, estava treballant en la reposició del musical *Mar i cel*, de Dagoll Dagom, amb Montse Amenós, i en la darrera temporada Prunés havia estrenat tres òperes al Liceu (*Tosca*, *Il prigionero* i *Suor Angelica*), de les quals era autor del vestuari. La carrera de Prunés com a escenògraf va començar els anys setanta i va ser considerat el deixeble predilecte de Fabià Puigserver. A més, va ser adscrit al Departament de Disseny Escènic com a docent fins que es va jubilar, el 2013. Prunés va signar més de tres-centes obres, tant d'escenografies com de vestuaris per a teatre, cinema i televisió. Amb Dagoll Dagom va treballar a *Antaviana*; *Nit de Sant Joan*; *Glups!*; *El Mikado*; *Flor de Nit*; *Histories*; *T'odio, amor meu*; *Pigmalió*; *Els pirates*, i en la reposició de *Mar i cel*. També va col·laborar amb directors com ara Adolfo Marsillach, Joan Ollé i Lluís Pasqual. Entre altres guardons, el 1988 va rebre el Premi de Cinema de la Generalitat al millor tècnic per *Daniya*; el Goya al millor de disseny de vestuari per *El niño de la luna* (1990) i els premis Max al millor figurinista per *Els pirates* (2000) i a la millor escenografia per *Mar i cel* (2006). ■

Mirador

Jordi Bordes

De viure 'del' teatre a viure 'amb' el teatre

Cal canviar el paradigma quan diuen que viure del teatre és impossible i, en canvi, els artistes han decidit que aquella serà la seva pedra filosofal. Ara es tracta de viure amb el teatre. Serà on, com a mínim provisionalment, ells abocaran les seves energies creatives, conscients que caldrà garantir la subsistència també amb altres camps laborals. L'Associació

d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (AADPC) va convocar dilluns artistes, productors, pedagogs, periodistes i socis del sindicat per debatre sobre la fragilitat econòmica del sector teatral. De la denúncia evident cal passar a les noves línies de flotaació, començant per reconèixer el canvi de sistema, admetent l'autocrítica i indagant les fórmules que van ser l'embrió d'un sector

cultural que va arrencar poc abans de la Transició.

La veritat és que, avui, en general, la cultura no interessa. Ni a l'administració (que només li dedica un 1% del pressupost i no és capaç de retirar l'increment de l'IVA ni d'aprovar lleis esperades pel sector, teòricament, com són la de mecenatge i la de l'IVA), ni tampoc a la societat en general, que no pressiona la política. Els

ciudadans no entenen la cultura com el suport per a la construcció d'una societat.

Al costat de la caiguda de l'interès de la majoria dels espectacles de gran format hi ha les propostes petites, que sí que estan combregant amb el públic. És el cas d'*Animals de companyia*, d'Estel Solé. O de *Pulmons*, de Sixto Paz. O dels camins que obren els de Prisma (Sé de un

lugar, Jo mai) d'Ivan Morales, si cal a l'Amèrica Llatina. Els activistes d'aquestes propostes troben un públic que estava allunyat del fet teatral que ara s'hi sent interessat. Succeeix de manera semblant a la que moltes companyies històriques van fer al voltant de la Transició. Preocupats per la crisi? Potser sí però més per saber respondre a aquesta oportunitat.